

394L0022

30.6.94

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 164/3

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 94/22/EY,

annettu 30 päivänä toukokuuta 1994,

hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan talousyhteisön perustamisso-
pimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan ensim-
mäisen ja kolmannen virkkeen, 66 ja 100 A artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausun-
non ⁽²⁾,

noudattavat perustamisso-
pimuksen 189 b artiklassa
määrittäyt menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat, että

sisämarkkinat muodostuu alueesta, jolla ei ole sisäisiä
rajoja ja jolla tavaroiden, palvelujen, henkilöiden ja
pääoman vapaa liikkuvuus on varmistettu; on tärkeää
säätää sen toiminnalle tarvittavista toimenpiteistä,

neuvosto on 16 päivänä syyskuuta 1986 ⁽⁴⁾ antamassaan
päätöslauselmassa yksilöinyt yhteisön ja jäsenvaltioiden
energiapolitiikan tavoitteeksi energia-alan sisämarkkinoi-
den, jolta kaupan esteet on poistettu, yhdentymisen
laajentamisen tarkoituksenaan parantaa hankintavar-
muutta, vähentää kustannuksia ja vahvistaa taloudellista
kilpailukykyä,

yhteisö on hiilivetyhankintansa osalta erittäin riippu-
vainen tuonnista; sen vuoksi on suotavaa edistää parhaita
menetelmiä yhteisössä sijaitsevien varojen etsimiseksi,
hyödyntämiseksi ja tuottamiseksi,

jäsenvaltiot ovat täysivaltaisia alueellaan sijaitsevien hiili-
vetyvarojen osalta ja niillä on täysivaltaiset oikeudet
niihin,

yhteisö on allekirjoittanut Yhdistyneiden Kansakuntien
merioikeusyleissopimuksen,

olisi varmistettava syrjimätön osallistuminen hiilivetyjen
etsintä-, hyödyntämis- ja tuotantotoimiin ja niiden toteut-
tamiseen sellaisin edellytyksin, jotka edistävät alan
kilpailua ja samalla parhaiden mahdollisten menetelmien

käyttämistä jäsenvaltioiden hiilivetyvarojen etsimisessä,
hyödyntämisessä ja tuotannossa sekä vahvistavat yhdenty-
mistä energia-alan sisämarkkinoilla,

tätä varten on tarpeen ottaa käyttöön yhteiset säännöt sen
varmistamiseksi, että hiilivetyjen etsintään, hyödyntämi-
seen ja tuotantoon sovellettavat lupamenettelyt ovat
avoimia kaikille yrityksille, joilla on tarvittavaa kapasite-
teettia; luvat on annettava puolueettomien ja julkaistujen
arviointiperusteiden mukaisesti; kaikkien menettelyyn
osallistuvien yritysten on lisäksi ennalta tiedettävä luvan
antamisen edellytykset,

jäsenvaltioille on jätävä oikeus yleisen edun perusteella
rajoittaa näiden toimien toteuttamista sekä pääsyä niihin
sekä edellyttää toimien tai niihin pääsyn vastineeksi rahal-
lista maksua tai maksua hiilivetyinä, jolloin kyseisen
maksun yksityiskohdat on vahvistettava niin, ettei
yritysten toimintaan puututa; tätä oikeutta on sovellettava
ketään syrjimättä; tämän oikeuden käyttöön liittyviä
velvoitteita lukuun ottamatta on toteutettava toimenpiteitä
sen välttämiseksi, että yrityksille määrätään sellaisia edel-
lytyksiä ja velvoitteita, jotka eivät ole perusteltuja kyseisten
toimien asianmukaisen toteuttamisen kannalta; yritysten
toimintaa on seurattava ainoastaan siltä osin kuin se on
tarpeen sen varmistamiseksi, että ne noudattavat näitä
velvoitteita ja edellytyksiä,

luvan kattama alue ja luvan voimassaoloaika on rajoitet-
tava sellaiseksi, että yksi yritys ei voi varata itselleen yks-
sinoikeutta alueeseen, jolla useampi yritys suorittaisi etsin-
tä-, hyödyntämis- ja tuotantotoimet tehokkaammin,

jäsenvaltioiden yrityksille on myönnettävä kolmansissa
maissa sama kohtelu, mikä kolmansille maille myönne-
tään tämän direktiivin mukaisesti yhteisössä; tätä varten
olisi säädettävä menettelystä,

tätä direktiiviä on sovellettava lupiin, jotka annetaan sen
päivän jälkeen, johon mennessä jäsenvaltioiden on saatet-
tava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyt-
tämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset,

vesi- ja energihuollon, liikenteen ja teletoiminnan alalla
toimivien yksiköiden hankintamenettelyistä 17 päivänä
syyskuuta 1990 annettua neuvoston direktiiviä

⁽¹⁾ EYVL N:o C 139, 2.6.1992, s. 12

⁽²⁾ EYVL N:o C 19, 25.1.1993, s. 128

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 18 päivänä marras-
kuuta 1992 (EYVL N:o C 337, 21.12.1992, s. 145). Neuvoston
yhteinen kanta, annettu 22 päivänä joulukuuta 1993 (EYVL
N:o C 101, 9.4.1994, s. 14) ja Euroopan parlamentin päätös,
tehty 9 päivänä maaliskuuta 1994.

⁽⁴⁾ EYVL N:o C 241, 25.9.1986, s. 1

90/531/ETY⁽¹⁾ ja vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/38/ETY⁽²⁾ sovelletaan energia-alalla toimiviin yrityksiin tavarantoiminnan, rakennusurakoiden- ja palvelujenhankinnan osalta; direktiivin 90/531/ETY 3 artiklassa säädettyä vaihtoehtoista järjestelyä sovelletaan erityisesti edellytyksin, että luvat näitä järjestelyjä pyytävässä jäsenvaltiossa annetaan ketään syrjimättä ja avointa menettelyä noudattaen; jäsenvaltio täyttää tämän edellytyksen heti ja noudattaa sitä niin kauan kuin se noudattaa tämän direktiivin vaatimuksia; sen vuoksi on tarpeen muuttaa direktiiviä 90/531/ETY,

direktiivin 90/531/ETY 36 artiklassa säädetään, että tämän direktiivin soveltamisalaa tarkastellaan neljän vuoden kuluessa uudelleen markkinoiden avautumisessa ja kilpailun tasossa tapahtuneen edistymisen osalta. Tämä tarkastelu ulottuu hiilivetyjen hyödyntämiseen ja tuotantoon, ja

Tanska on erityisasemassa, koska se on velvollinen aloittamaan neuvottelut 8 päivänä heinäkuuta 1962 annetun tiettyjä alueita koskevan toimiluvan voimassaoloajan päättyessä 8 päivänä heinäkuuta 2012 ja sille tullaan näin ollen antamaan näitä alueita koskeva poikkeus,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 'toimivaltaisilla viranomaisilla' direktiivin 90/531/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia, jotka vastaavat lupien antamisesta ja/tai niiden käytön valvomisesta;
- 'yrityksellä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai näiden henkilöiden ryhmää, joka hakee tai on omiaan hakemaan lupaa taikka pitää lupaa hallussaan;
- 'luvalla' lakia, asetusta, hallinnollista määräystä tai sopimukseen perustuvaa määräystä taikka näihin perustuvaa säädöstä, joilla jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset valtuuttavat yrityksen käyttämään tietyllä maantieteellisellä alueella, omaan lukuun ja omalla riskillä, yksinoikeutta hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon. Lupa voidaan antaa erikseen yhdelle tai useammalle toimelle tai yhtäaikaa usealle toimelle.
- 'julkisella yrityksellä' direktiivin 90/531/ETY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua julkista yritystä.

2 artikla

- Jäsenvaltioille jää edelleen oikeus määrittää alueellaan olevat alueet, joilla hiilivetyjen etsintää, hyödyntämistä ja tuotantoa voidaan harjoittaa.
- Jäsenvaltioiden on aina, kun alue avataan 1 kohdassa tarkoitettuun käyttöön, valvottava, ettei edellä tarkoitettujen toimien harjoittamisessa tai niihin pääsyssä syrjitä mitään yritystä.

Jäsenvaltio voi kuitenkin kansalliseen turvallisuuteen perustuvista syistä kieltää pääsyn näihin toimiin tai niiden harjoittamiseen yritykseltä, joka on tosiasiallisesti kolmannen maan tai kolmannen maan kansalaisten määräysvallassa.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että luvat annetaan noudattaen menettelyä, jonka mukaan kaikki kiinnostuneet osapuolet voivat jättää hakemuksen 2 tai 3 kohdan mukaisesti.

2. Edellä tarkoitettu menettely aloitetaan:

- toimivaltaisten viranomaisten aloitteesta julkaisemalla *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* hakemuspyyntöilmoitus vähintään 90 päivää ennen hakemusten viimeistä jättöpäivää; tai
- julkaisemalla *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* hakemuspyyntöilmoitus sen jälkeen kun jokin yritys on jättänyt hakemuksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta, mitä 2 artiklan 1 kohdassa säädetään. Muiden yritysten on jätettävä hakemuksensa vähintään 90 päivän kuluessa edellä tarkoitettua julkaisemispäivästä.

Ilmoituksessa on eriteltävä lupatyyppi ja maantieteellinen alue, jota tai jonka osaa hakemus koskee tai on koskenut, sekä suunniteltu luvanantamispäivä tai määräaika, johon mennessä lupa aiotaan antaa.

Jos etusija annetaan yrityksille, jotka ovat luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, tästä on oltava maininta ilmoituksessa.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa luvan noudattamatta 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä, jos lupahakemus koskee aluetta,

- joka on pysyvästi käytettävissä, tai
- johon on aiemmin sovellettu 2 kohdan mukaista menettelyä, joka ei ole johtanut luvan antamiseen; tai
- josta jokin yritys on luopunut ja joka ei ilman eri toimenpiteitä kuulu a kohdan soveltamisalaa.

Jäsenvaltion, joka haluaa soveltaa tätä kohtaa, on kolmen kuukauden kuluessa tämän direktiivin antopäivästä tai viipymättä, jos jäsenvaltio ei ole vielä aloittanut tällaista menettelyä, huolehdittava, että *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistaan ilmoitus, josta käyvät ilmi ne kyseisen jäsenvaltion alueella olevat alueet, johon tätä kohtaa voi soveltaa, ja paikka, josta saa asiaa koskevia yksityiskohtaisia tietoja. Edellä tarkoitettuja tietoja koskevista

⁽¹⁾ EYVL N:o L 297, 29.10.1990, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 199, 9.8.1993, s. 84

kaikista tärkeistä muutoksista on julkaistava lisäilmoitus. Tämän kohdan mukaisesti tehtyjä lupahakemuksia voidaan kuitenkin käsitellä vasta sen jälkeen, kun tässä säännöksessä tarkoitettu asiaa koskeva ilmoitus on tehty.

4. Jäsenvaltio voi olla soveltamatta 1 kohdan säännöksiä, jos ja siltä osin kuin maantieteelliseltä tai tuotannolliselta kannalta on perusteltua antaa lupa viereisen alueen luvanhaltijalle. Tällöin kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että kaikkien viereisten alueiden luvanhaltijoilla on mahdollisuus jättää hakemus ja että niillä on riittävästi aikaa tehdä se.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuna luvan antamisena ei pidetä:

- a) luvan antamista ainoastaan sen vuoksi, että voimassaolevan luvan haltijana olevan yrityksen nimi, omistaja tai kokoonpano on muuttunut tai lupa on siirretty;
  - b) luvan antamista yritykselle, jolla on toisenlainen lupa ja tämän viimeksi mainitun luvan hallussa pitäminen sisältää oikeuden antaa edellä tarkoitettu lupa;
  - c) toimivaltaisten viranomaisten jonkin luvan puitteissa tekemää päätöstä (riippumatta siitä, onko kyseinen lupa annettu ennen 14 artiklassa vahvistettua päivää), joka koskee toimien aloittamista, keskeyttämistä, jatkamista tai lopettamista taikka luvan voimassaoloajan pidentämistä.
6. Sen estämättä mitä 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen aloittamisesta säädetään jäsenvaltioilla on edelleen oikeus evätä lupien antaminen, jos samalla valvotaan, ettei tämän oikeuden käyttöön sisälly syrjintää yritysten välillä.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

- a) alueen pinta-ala määritellään niin, ettei se ole suurempi kuin teknisesti ja taloudellisesti parhaan toimien toteuttamisen kannalta on perusteltua, jos maantieteellisten alueiden määrittely ei ole tulosta alueen ennalta suoritetusta geometrisestä jakamisesta. Sen vuoksi jos luvat annetaan 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen, on laadittava puolueettomat arviointiperusteet, jotka on ennen hakemusten jättämistä annettava yrityksille tiedoksi;
- b) lupa on voimassa enintään sen ajan, joka on tarpeen luvan kohteena olevien toimien moitteetonta toteuttamista varten. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin pidentää luvan voimassaoloaikaa, jos annettu aika ei riitä kyseisen toimen moitteettomaan toteuttamiseen ja jos toteuttaminen on tapahtunut luvan mukaisesti;
- c) yrityksillä on yksinoikeus luvan kohteena olevaan maantieteelliseen alueeseen ainoastaan niin kauan kuin toimien moitteettoman toteuttamisen kannalta on tarpeen.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että

1. luvat annetaan kaikissa tapauksissa seuraavien arviointiperusteiden perusteella:
  - a) yritysten tekninen ja taloudellinen toimintakyky, ja
  - b) tapa, jolla etsintä-, hyödyntämis- ja tuotantotoimet kyseisellä maantieteellisellä alueella aiotaan toteuttaa;
 sekä tarvittaessa
  - c) hinta, jonka yritys on valmis maksamaan luvasta, jos lupa on myynnissä;
  - d) muu asianmukainen puolueeton arviointiperuste, jota voidaan soveltaa ketään syrjimättä lopullisen valinnan tekemiseksi sellaisen kahden tai useamman hakijan kesken, jotka ovat a ja b kohdassa ja tarvittaessa c kohdassa tarkoitettujen arviointiperusteiden soveltamisen jälkeen tasavertaisessa asemassa.

Arvioidessaan hakemuksia toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon myös tehokkaaseen ja vastuulliseen toimintaan liittyvät puutteet, joita hakijoissa on osoittautunut heidän toimiessaan aiemmin saamiensa lupien nojalla.

Määritellään mahdollisten luvan saajina olevien yritysten kokoonpanoa toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä puolueettomia arviointiperusteita, joilla ei syrjitä ketään.

Määritellään mahdollisten luvan saajina olevien yritysten toiminnan luonnetta toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä puolueettomia arviointiperusteita, joilla ei syrjitä ketään.

Arviointiperusteet on laadittava ja julkaistava *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ennen sen kauden alkua, jolloin hakemukset on jätettävä. Jäsenvaltiot, jotka ovat jo julkaisseet arviointiperusteensa omissa virallisissa lehdissään, voivat julkaista *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ainoastaan viittaukset julkaisemiseen niiden omassa virallisessa lehdessä. Kaikki arviointiperusteiden muutokset on kuitenkin julkaistava kokonaisuudessaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*;

2. toimien toteuttamista ja lopettamista koskevat edellytykset ja vaatimukset, joita hakemusten jättöaikana voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaan sovelletaan kuhunkin lupatyypin ja jotka ilmenevät itse luvasta tai on hyväksyttävä ennen luvan antamista, on laadittava, ja niiden on oltava koko ajan niiden yritysten saatavilla, joita asia koskee. Edellä 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa ne voidaan toimittaa saataville vasta päivänä, josta alkaen lupahakemuksia voidaan jättää;

3. kaikki menettelyn aikana edellytyksiin ja vaatimuksiin tehtävät muutokset on ilmoitettava kaikille yrityksille, joita asia koskee;
4. tässä artiklassa tarkoitettuja arviointiperusteita, edellytyksiä ja vaatimuksia on sovellettava ketään syrjimättä;
5. kaikille yrityksille, joiden lupahakemus hylätään, ilmoitetaan niiden halutessa päätöksen perustelut.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on valvottava 2 kohtaa soveltamalla tai maksamalla rahana tai hiilivetyinä, että 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen edellytysten ja vaatimusten sekä yksittäiseen lupaan liittyvien erinäisten veloitteiden perusteena on yksinomaan tarve varmistaa, että lupahakemuksen kohteena olevalla alueella suoritettavat toimet toteutetaan moitteettomasti.

2. Jäsenvaltiot voivat määrätä 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimien toteuttamiselle edellytyksiä ja vaatimuksia siltä osin kuin se on perusteltua kansallisen turvallisuuden, yleisen järjestyksen, kansanterveyden, liikenneturvallisuuden, ympäristönsuojelun, biologisten varojen suojelun ja taiteellisesti, historiallisesti ja arkeologisesti arvokkaiden kansallisaarteiden suojelun, yritysten ja niiden työntekijöiden turvallisuuden, hiilivetyvarojen järkevän käytön (esimerkiksi hiilivetyvarojen hyödyntämistään tai niiden uusiutumisen optimoinnin) tai verotulojen varmistamisen kannalta.

3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 kohdassa tarkoitettujen suoritusten maksamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien valtion osallistumista koskevat vaatimukset niin, että yritysten toiminnallinen itsenäisyys taataan.

Jos luvan antamisen edellytyksenä on valtion osallistuminen toimiin ja jos tätä osallistumista hoitamaan on nimetty oikeushenkilö tai jos valtio itse hoitaa osallistumisen, tätä oikeushenkilöä tai valtiota ei kuitenkaan saa estää käyttämästä osallistumiseen liittyviä oikeuksia ja täyttämästä siihen liittyviä veloitteita suhteessa osallistumisen laajuuteen edellyttäen, että oikeushenkilö tai valtio ei pidä hallussaan tietoja eikä käytä äänioikeutta yritysten hankintalähteitä koskevassa päätöksenteossa ja että valtio tai oikeushenkilö yhdessä yhden tai useamman julkisen yrityksen kanssa ei käytä enemmistöä äänioikeudesta muita asioita koskevassa päätöksenteossa ja että oikeushenkilö ja valtio käyttävät äänioikeuttaan ainoastaan avointen ja puolueettomien periaatteiden mukaisesti ja ketään syrjimättä ja että ne eivät estä yritystä tekemästä toimintaa koskevia päätöksiään tavanomaisten kaupallisten periaatteiden mukaisesti.

Edellisen alakohdan säännöksillä ei kuitenkaan estetä oikeushenkilöä tai valtiota vastustamasta sellaista luvanhaltijoiden päätöstä, jossa ei ole noudatettu lupaan sisältyviä hyödyntämisen rajoittamista ja valtion taloudellisten etujen suojelua koskevia edellytyksiä ja vaatimuksia.

Päätöksen vastustamista koskevaa oikeutta on käytettävä ketään syrjimättä, erityisesti investointipäätösten ja yritysten hankintalähteiden osalta. Jos valtion osallistumista toimintaan hoitaa oikeushenkilö, joka on samalla luvanhaltija, jäsenvaltion on toteutettava toimenpiteitä, jotka velvoittavat kyseistä oikeushenkilöä pitämään erillistä tiliä kaupallisesta toiminnastaan ja toiminnastaan valtion osallistumisen hoitajana ja joilla taataan, että valtion osallistumisesta vastuussa oleva oikeushenkilö ei toimita tietoja omaan lukuun luvanhaltijana toimivalle oikeushenkilölle. Jos valtion osallistumisesta vastuussa oleva oikeushenkilö toimii kuitenkin luvanhaltijana toimivan oikeushenkilön neuvonantajana, ensin mainittu voi antaa neuvonantajan työn hoitamiseksi tarvittavia tietoja. Kaikille niille luvanhaltijoille, joita tieto koskee, on ennalta ilmoitettava tällä tavalla toimitettavat tiedot, ja niille on annettava riittävästi aikaa vastustaa tietojen antamista.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvanhaltijoina olevia yrityksiä valvotaan ainoastaan siinä määrin kuin on tarpeen 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten, vaatimusten ja veloitteiden noudattamisen varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden on erityisesti toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yrityksiä ei vaadita lailla, asetuksella, hallinnollisella määräyksellä eikä sopimuksella tai sitoumuksella toimittamaan tietoja nykyisistä tai suunnitelluista hankintalähteistään, paitsi toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä ja yksinomaan perustamissopimuksen 36 artiklassa määrätystä syistä.

7 artikla

Jäsenvaltioiden, joita asia koskee, on 1 päivään tammiukuuta 1997 mennessä poistettava ne lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joissa varataan yhdelle ainoalle yritykselle oikeus lupiin tietyllä maantieteellisellä alueella jäsenvaltiossa rajoittamatta yksittäisiä lupia koskevia tai niihin sisältyviä määräyksiä taikka 3 artiklan 5 kohdan b alakohdan säännöksiä.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tietoonsa tulleista yleisistä vaikeuksista, joita yritykset ovat joutuneet tosiasiallisesti tai oikeudellisesti kohtaamaan pääsyssä hiilivetyjen etsintä-, hyödyntämis- ja tuotantotoimiin sekä niiden toteuttamisessa kolmansissa maissa. Jäsenvaltioiden ja komission on valvottava liikesalaisuuden noudattamista.

2. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 1994 mennessä ja sen jälkeen säännöllisesti kertomuksen yritysten asemasta kolmansissa maissa sekä näiden maiden tai kansainvälisten järjestöjen kanssa 3 artiklan mukaisesti mahdollisesti käytyjen neuvottelujen alustavasta tilanteesta.

3. Jos komissio 2 kohdassa tarkoitettujen kertomusten tai muiden tietojen perusteella toteaa, että kolmas maa ei myönnä yhteisön yrityksille 1 kohdassa tarkoitettuihin

toimiin pääsyssä tai niiden toteuttamisessa samaa kohtelua, minkä yhteisö myöntää kolmansien maiden yrityksille, komissio voi tehdä neuvostolle ehdotuksia tarvittavan neuvotteluvaltuuden saamiseksi sitä varten, että yhteisön yrityksille saataisiin samat kilpailumahdollisuudet. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

4. Komissio voi milloin vain 3 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa ehdottaa, että neuvosto antaa yhdelle tai useammalle jäsenvaltioille luvan evätä lupa sellaiselta yritykseltä, joka on tosiasiallisesti kyseisen kolmannen maan tai kolmannen maan kansalaisen määräysvallassa.

Komissio voi antaa edellä tarkoitettujen ehdotusten omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä.

Neuvosto ratkaisee asian viipymättä määräenemmistöllä.

5. Tämän artiklan mukaiset toimenpiteet toteutetaan rajoittamatta hiilivetyjen etsintä-, hyödyntämis- ja tuotantotoimiin pääsyä ja niiden toteuttamista koskevista kansainvälisistä sopimuksista johtuvia yhteisön velvoitteita.

9 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on julkaistava ja toimitettava komission tiedoksi vuosikertomus, jossa on oltava tiedot etsintä-, hyödyntämis- ja tuotantotoimille avatuista maantieteellisistä alueista, annetuista luvista, luvanhaltijoina olevista yrityksistä ja niiden kokoonpanosta sekä arviot kyseisen jäsenvaltion alueella olevista varoista.

Tällä säännöksellä ei veloiteta jäsenvaltioita julkaisemaan luonteeltaan liikesalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja.

10 artikla

Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä toukokuuta 1995 ilmoitettava komissiolle luettelo toimivaltaisista viranomaisista. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä kaikista luetteloon myöhemmin tehtävistä muutoksista. Komissio julkaisee toimivaltaisista viranomaisista tehdyn luettelon ja luetteloon tehtävät muutokset *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan lupiin, jotka annetaan 14 artiklassa vahvistetusta päivästä alkaen.

12 artikla

Lisätään direktiivin 90/531/ETY 3 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Mitä tulee maantieteellisten alueiden hyödyntämiseen öljyn tai kaasun etsimiseksi tai tuottamiseksi,

jäsenvaltioiden on siitä päivästä, jona ne noudattavat hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä 30 päivänä toukokuuta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 94/22/EY (*), sovellettava 1—4 kohtaa seuraavasti:

a) edellä 1 kohdassa vahvistetut edellytykset katsotaan täytetyiksi edellä tarkoitettua päivästä alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta, mitä 3 kohdassa säädetään;

b) edellä tarkoitettua päivästä alkaen 4 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltion on annettava tiedoksi ainoastaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten noudattamiseen liittyvät säännökset.

(* EYVL N:o L 164, 30.6.1994, s. 3”

13 artikla

Edellä 3 ja 5 artiklaa ei sovelleta Tanskan ennen 31 päivää joulukuuta 2012 antamiin uusiin lupiin alueille, joiden 8 päivänä heinäkuuta 1962 annetun luvan voimassaolo päättyi 8 päivänä heinäkuuta 2012. Uudet luvat on annettava puolueettomien arviointiperusteiden mukaan ketään syrjimättä.

Tätä artiklaa ei sen vuoksi voida pitää ennakkotapauksena jäsenvaltioille.

14 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1995. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Kun jäsenvaltiot antavat 1 alakohdassa tarkoitettuja säädöksiä, niissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

15 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

16 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä toukokuuta 1994.

Euroopan parlamentin puolesta   *Neuvoston puolesta*

Pubemies

Pubeenjohtaja

E. KLEPSCH

C. SIMITIS